

Характеристика сучасного менеджменту соціальної сфери

Сутність сучасного менеджменту полягає в оптимізації конкретних завдань управління завдяки раціональному та оптимальному використанню ресурсів: матеріальних, матеріально-технічних, кадрових, фінансових тощо. Тому однією із актуальних проблем сучасного керівника є проблема професійного росту, або професійної кар'єри працівників освітньої галузі як однієї із складових особистого розвитку, підвищення рівня знань, вмінь та компетентності, тобто постійного руху до успіху.

Ситуація невизначеності, мінливості, агресивності зовнішнього соціально – економічного середовища: зростаюча конкуренція на ринку освітніх послуг: низька мотивація педагогів до роботи, зумовлена насамперед відсутністю адекватної заробітної платні та системи стимулів щодо розвитку творчо – пошукової діяльності: зростаюча прагматичність батьківської громади стосовно вчителя та нівелювання його значення – все це та багато інших факторів вимагають від сучасного керівника школи докладання величезних зусиль, професіоналізму в управлінській діяльності.

На початку ХХІ століття бажання, старанності та відданості гарного керівника ХХ століття, вже недостатньо. Зокрема мова йде про якісно новий рівень компетентності, відповідну якісно нову підготовку до керівної посади, формування професійної управлінської культури.

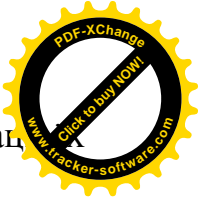
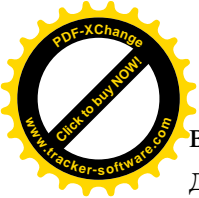
Треба прийняти як аксіому, що управління – це наука, діяльність і мистецтво. Щоб робити щось якісно, треба знати, що і як робити, а вже потім можна моделювати, творити.

Нині виникає парадоксальна ситуація: керівник не має елементарних знань стосовно своїх обов'язків, про свою професію дізнається з науково – методичної літератури самотужки.

Сучасний менеджер у всьому світі сприймається як ефективний, інноваційний керівник. Він повинен мати широкий кругозір і системне нестандартне мислення з питань внутрішнього зв'язку, чинників установи і взаємодії останніх із зовнішнім середовищем. Він повинен мати високі загальнолюдські якості та психологічні здібності, бути готовим йти на розумний і зважений ризик, уміти здійснювати бізнес – проектування, розробляти, корегувати і здійснювати бізнес – план, вміти здійснювати маркетингові дослідження, прогнозувати розвиток організації з урахуванням потреб і заняття нових ніш.

У ХХІ столітті швидко зростає потреба у висококваліфікованих, досвідчених кадрах, які б відкрили нове бачення на систему освіти. Зараз можна сміливо стверджувати, що “лідери у новому тисячолітті відзначатимуться не войовничістю і безмежним нахабством, а найвищою професійно – інтелектуальною компетенцією, толерантністю, розумінням себе та інших, відповідальністю, здібностями до рівноправного співробітництва. Головне місце у їх діяльності посідатиме планування своєї професійної кар'єри, підвищення рівня своєї творчо – пошукової діяльності в управлінні.

Знання, усвідомлення всіх проблем, що виникають в процесі управління діловою кар'єрою являють собою потенціал для їх удосконалення, чому сприяє

використання здобутків теорії та практики світового менеджменту, адаптація до управління закладами освіти.

До поняття “менеджменту” входять:

1. Вивчення ринку (попит, використання), тобто маркетинг і прогнозування
2. Діяльність з мінімальними витратами та її реалізація з максимальними прибутками
3. Управління персоналом, відповідно знання соціології, психології, а також аналіз інформації і розроблення програм для досягнення поставленої мети.

Менеджмент в СС – це комплекс принципів, методів, організаційних форм та технологічних прийомів управління процесом, спрямований на підвищення його ефективності.

Управлінські відносини, управлінські впливи, що виявляються у всіх функціях менеджменту, впливають на особистість клієнта ефективніше, ніж пасивне середовище.

Отже, проведений аналіз дозволяє стверджувати, що сьогодні в Україні відбувається реформування в системі соціального обслуговування населення. Зараз перед органами державної влади та місцевого самоврядування стоять нові завдання, які виходять з сьогоднішніх потреб суспільства і можуть бути вирішені лише шляхом переоцінки способу планування та надання соціальних послуг, з продовженням удосконалення нормативно-правової бази в цій сфері, покращенням механізмів фінансового забезпечення установ, які займаються соціальним обслуговуванням населення та інші напрями управлінської діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Качан Л. Нова якість соціальної політики – це спільна відповідальність / Л. Качан // Соціальний захист. – 2012. – №3. – С. 3.
2. Корнієнко Л. В. Якість і доступність послуг – за європейськими стандартами / Л. В. Корнієнко // Соціальний захист. – 2011. – №10. – С. 17.
3. Реформування соціальної сфери [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.plsz.gov.ua/reform.html/>
4. Територіальні центри соціального обслуговування (надання соціальних послуг) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: esm.kharkov.ua/struktura/tercentri/
5. Халецька А.А. Напрямки вдосконалення роботи установ соціального захисту населення в Україні / А. Халецька // Економіка та держава. – 2009. – №9. – С. 71–72.